

2337 ^{16/12} 13: 1, Beh. af F. t. L. om Ændr. i § 27 i den københavnske Indkomstskattelov. 2338

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Ved Loven af 1910, da Københavns Kommune fra en ensartet Skatteprocent gik over til progressiv Beskatning, blev der indrømmet Kommunen en vis Bevægelsesfrihed, der dog blev mindre end den, andre Kommuner havde, og af en noget anden Art. Medens andre Kommuner nemlig fik Ret til jævnt at forøge det gennemsnitlige Skattebeløb fra det ene Aar til det andet, indførtes der for Københavns Kommune følgende Ordning. Det Beløb, som den i Indkomstskatteloven fastsatte Skala indbringer, betegnedes som Grundbeløbet, og der gaves Kommunen Ret til uden Samtykke fra andre Myndigheder at forøge dette Grundbeløb med indtil 20 pCt. Saafremt imidlertid Kommunens Fornødenheder nødvendigjorde en større Forøgelse, maatte Valg finde Sted, og kun hvis de nyvalgte Repræsentanter stadfæstede det højere Tillæg, kunde Skatten udskrives med dette. Et saadant Valg kunde kun finde Sted en Gang i hver Valgperiode, der som bekendt omfatter 4 Aar, og det kunde altsaa tænkes, at Kommunen fik Brug for flere Midler, men ikke under nogen Omstændighed kunde skaffe sig dem ved Hjælp af Beskatning. Endvidere var Ordningen, som Ordene i Loven lød, og som de blev fortolket af den daværende Indenrigsminister — jeg tror med fuldkommen Ret — saaledes, at der opstod Vanskeligheder ved Overgang fra en Valgperiode til en anden, idet man ikke kunde føre den ved et Skattevalg stadfæstede Forøgelse af et Grundbeløb med over i den nye Valgperiode, men ved den nye Valgperiodes Begyndelse gik tilbage paa Lovens Hovedregel, at kun Grundbeløbet med Tillæg af indtil 20 pCt. maa udskrives.

Disse to Ulemper har Kommunen dels faktisk mærket i de forløbne Aar, dels forudset, og alle Partier i Kommunalbestyrelsen indgik derfor i Fjor til Ministeriet med Anmodning om at faa Skattelovens § 27 ændret. Det Forslag, som Kommunalbestyrelsens Medlemmer havde udarbejdet, blev omtrent uforandret fremsat af Indenrigsministeren i den foregaaende Samling, men naaede ikke til Behandling i Landstinget. Det blev derfor fremsat ufor-

ændret i Aar og foreligger altsaa for dette høje Ting enstemmig vedtaget af det andet høje Ting. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, er dets Ordlyd noget ændret fra Regeringens oprindelige Affattelse. Det er dog væsentlig en bedre Ordning af de forskellige Afsnit indenfor Paragrafferne, der her har fundet Sted, saa at man faar en rigtigere Oversigt over, hvad der kronologisk foregaar, naar de i denne Paragraf omhandlede Tilfælde indtræder. Men endvidere er der sket den Ændring, at der er taget Hensyn til, at Københavns Kommune netop i Aar er indtraadt i en ny Valgperiode, saa at Lovforslaget aabner Adgang til, at de Regler, som tænkes fremtidig at skulle gælde for Kommunens Skatteudskrivning, kommer til Anvendelse saaledes, at det i Foraaret stedfundne Valg kan anvendes som Skattevalg. Med andre Ord, den Skatteprocent, som fandtes før dette Valg, anses som stadfæstet ved Valget og kan bruges i den kommende Valgperiode.

Hvis dette Lovforslag, hvad jeg haaber, bliver vedtaget af dette høje Ting, vil der være sket følgende Ændringer i den nu bestaaende Ordning: Adgang til at holde Skattevalg, altsaa ved Vælgerens Bekræftelse faa Ret til at forøge Skatteudskrivningen for Kommunen, er ikke begrænset til een Gang i en Valgperiode, men kan finde Sted, saa ofte Kommunalbestyrelsen anser det for nødvendigt. Endvidere vil det ordinære Valg kunne bruges som Skattevalg, saaledes at man ikke nødvendigvis, som tidligere, vil synke tilbage paa det oprindelige Grundbeløb plus 20 pCt. som højeste Skattebeløb. Og endelig er det fastsat, at hvis der paalægges Kommunen Udgifter ved nye Love, altsaa ikke Udgifter, som Kommunen frivilligt paatager sig, men Udgifter, som den faar i Henhold til Lovgivning af en anden og højere Myndighed, skal saadanne Udgifter kunne udskrives ved Skat, uden at nødvendigvis et Skattevalg finder Sted, selv om Forhøjelsen gaar ud over det ordinært tilladte. Det er foreslaaet, at Samtykke til at undlade at afholde saadanne Valg skal gives af Indenrigsministeren, og det er klart, at saadan Tilladelse kun vil kunne gives, naar det for alle Parter er afgjort, at de Udgifter, der er Tale om, ikke er frivilligt paatagne Udgifter, men Udgifter, som er Kommunen